

711. Funkcja $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest określona wzorem

$$f(x) = \frac{e^x - e^{-x}}{2}.$$

Funkcja $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją odwrotną do f , tzn. $f(g(x)) = g(f(x)) = x$ dla dowolnej liczby rzeczywistej x .

Podać wzór na pochodną funkcji g . Podać przykład takiej liczby wymiernej $x > 1$, że liczba $g'(x)$ jest wymierna.

Rozwiązanie:

Sposób I:

Równość $g(x) = y$ jest równoważna równości $f(y) = x$, czyli $x = \frac{e^y - e^{-y}}{2}$ lub inaczej

$$x = \frac{t - \frac{1}{t}}{2}, \quad (\clubsuit)$$

jeśli przyjmiemy $t = e^y$. Przy tych oznaczeniach mamy $t > 0$ i $y = \ln t$. Rozwiązujemy równanie (\clubsuit) tak, aby wyznaczyć t w zależności od x :

$$\begin{aligned} 2xt &= t^2 - 1, \\ t^2 - 2xt - 1 &= 0, \\ t &= \frac{2x \pm \sqrt{4x^2 + 4}}{2}, \\ t &= x \pm \sqrt{x^2 + 1}, \end{aligned}$$

skąd wobec $t > 0$ musimy przyjąć ” \pm ” = ”+”. Ostatecznie

$$t = x + \sqrt{x^2 + 1}$$

i w konsekwencji

$$g(x) = y = \ln(x + \sqrt{x^2 + 1}).$$

Mając jawny wzór określający funkcję g bez trudu obliczamy jej pochodną:

$$g'(x) = \frac{1 + \frac{2x}{2\sqrt{x^2+1}}}{x + \sqrt{x^2+1}} = \frac{\frac{\sqrt{x^2+1}}{\sqrt{x^2+1}} + \frac{x}{\sqrt{x^2+1}}}{x + \sqrt{x^2+1}} = \frac{\frac{\sqrt{x^2+1} + x}{\sqrt{x^2+1}}}{x + \sqrt{x^2+1}} = \frac{1}{\sqrt{x^2+1}}.$$

Jako przykład liczby wymiernej $x > 1$, dla której $g'(x)$ jest liczbą wymierną, przyjmujemy $x = 4/3$. Otrzymujemy wtedy

$$g'(x) = g'(4/3) = \frac{1}{\sqrt{16/9 + 1}} = \frac{1}{\sqrt{25/9}} = \frac{3}{5}.$$

Sposób II:

Zauważmy, że

$$\begin{aligned} f'(y) &= \frac{e^y + e^{-y}}{2} = \sqrt{\frac{e^{2y} + 2 + e^{-2y}}{4}} = \sqrt{\frac{e^{2y} - 2 + e^{-2y}}{4} + 1} = \sqrt{\left(\frac{e^y - e^{-y}}{2}\right)^2 + 1} = \\ &= \sqrt{(f(y))^2 + 1}. \end{aligned}$$

Ze wzoru na pochodną funkcji odwrotnej otrzymujemy

$$g'(x) = \frac{1}{f'(g(x))} = \frac{1}{\sqrt{(f(g(x)))^2 + 1}} = \frac{1}{\sqrt{x^2 + 1}}.$$

W powyższych przekształceniach wykorzystaliśmy równość

$$f'(y) = \sqrt{(f(y))^2 + 1}$$

dla $y = g(x)$.

Dla urozmaicenia tym razem jako przykład liczby wymiernej $x > 1$, dla której $g'(x)$ jest liczbą wymierną, przyjmijmy $x = 12/5$. Otrzymujemy wtedy

$$g'(x) = g'(12/5) = \frac{1}{\sqrt{144/25 + 1}} = \frac{1}{\sqrt{169/25}} = \frac{5}{13}.$$

712. Skonstruować przykład takiej funkcji różniczkowalnej $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, że

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla } x \leq 0 \\ x & \text{dla } x \geq 1 \end{cases}$$

Rozwiązanie:

Postaramy się uzupełnić funkcję f na przedziale $(0, 1)$ funkcją wielomianową. Ponieważ musimy dopasować cztery liczby (wartości i pochodne w punktach 0 i 1), wypróbujemy wielomian, w którym można dobrać cztery współczynniki, a mianowicie wielomian stopnia co najwyżej 3, oznaczmy go przez

$$W(x) = ax^3 + bx^2 + cx + d.$$

Pełna definicja funkcji f przyjmie więc postać:

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla } x \leq 0 \\ ax^3 + bx^2 + cx + d & \text{dla } 0 < x < 1 \\ x & \text{dla } x \geq 1 \end{cases}$$

Zauważmy, że pochodna wielomianu jest dana wzorem $W'(x) = 3ax^2 + 2bx + c$.

Aby określona wyżej funkcja f była ciągła i różniczkowalna, muszą zachodzić następujące równości:

- ciągłość w zerze: $f(0) = W(0^+)$, czyli $0 = d$,
- ciągłość w jedynce: $f(1) = W(1^-)$, czyli $1 = a + b + c + d$,
- różniczkowalność w zerze: $f'(0^-) = W'(0^+)$, czyli $0 = c$,
- różniczkowalność w jedynce: $f'(1^+) = W'(1^-)$, czyli $1 = 3a + 2b + c$.

Wobec $c = d = 0$ otrzymujemy układ równań

$$f(x) = \begin{cases} a + b = 1, \\ 3a + 2b = 1, \end{cases}$$

który ma rozwiązanie $a = -1$, $b = 2$, skąd $W(x) = -x^3 + 2x^2$.

Odpowiedź: Funkcją spełniającą warunki zadania jest funkcja określona następującym wzorem:

$$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla } x \leq 0 \\ -x^3 + 2x^2 & \text{dla } 0 < x < 1 \\ x & \text{dla } x \geq 1 \end{cases}$$

713. Udowodnić, że dla dowolnej liczby naturalnej n zachodzą nierówności

$$\frac{1}{n+1} < \ln(n+1) - \ln n < \frac{1}{n}.$$

Rozwiązanie:

Z twierdzenia Lagrange'a o wartości średniej rachunku różniczkowego zastosowanego do funkcji $f(x) = \ln x$ na przedziale $[n, n+1]$ wynika istnienie takiej liczby $c \in (n, n+1)$, że

$$\ln(n+1) - \ln n = f'(c).$$

Ponieważ

$$f'(x) = \frac{1}{x},$$

z nierówności $n < c < n+1$ otrzymujemy

$$\frac{1}{n+1} < \ln(n+1) - \ln n = f'(c) = \frac{1}{c} < \frac{1}{n},$$

co kończy dowód nierówności podanych w treści zadania.

714. Udowodnić nierówność

$$\arctg 6 + \arctg 12 < \arctg 7 + \arctg 10.$$

Rozwiązanie:

Sposób I (oficjalny):

Podana nierówność może być przepisana w postaci

$$\arctg 12 - \arctg 10 < \arctg 7 - \arctg 6.$$

Z twierdzenia Lagrange'a o wartości średniej rachunku różniczkowego zastosowanego do funkcji $f(x) = \arctg x$ na przedziałach $[6, 7]$ oraz $[10, 12]$ wynika istnienie takich liczb $c \in (6, 7)$ oraz $d \in (10, 12)$, że

$$\arctg 7 - \arctg 6 = f'(c)$$

oraz

$$\arctg 12 - \arctg 10 = 2 \cdot f'(d).$$

Ponieważ

$$f'(x) = \frac{1}{x^2 + 1},$$

z nierówności $6 < c < 7$ oraz $10 < d < 12$ otrzymujemy odpowiednio

$$\frac{1}{50} < \arctg 7 - \arctg 6 = f'(c) = \frac{1}{c^2 + 1} < \frac{1}{37}$$

oraz

$$\frac{2}{145} < \arctg 12 - \arctg 10 = 2 \cdot f'(d) = \frac{2}{d^2 + 1} < \frac{2}{101}.$$

W konsekwencji

$$\arctg 12 - \arctg 10 < \frac{2}{101} < \frac{2}{100} = \frac{1}{50} < \arctg 7 - \arctg 6,$$

co kończy dowód nierówności podanej w treści zadania.

Sposób II (rachunkowy):

Niech

$$f(x) = \operatorname{arctg}(6+x) + \operatorname{arctg}(12-2x)$$

będzie funkcją, która dla $x=0$ i $x=1$ przyjmuje wartości równe odpowiednio lewej i prawej stronie dowodzonej nierówności. Zadanie będzie rozwiązane, jeśli wykazemy, że funkcja f jest rosnąca na przedziale $(0, 1)$, a do tego wystarczy wykazać dodatniość jej pochodnej na tym przedziale. Miłośnicy rachunków bez trudu stwierdzą, że

$$\begin{aligned} f'(x) &= \frac{1}{(6+x)^2+1} + \frac{-2}{(12-2x)^2+1} = \frac{2x^2-72x+71}{((6+x)^2+1) \cdot ((12-2x)^2+1)} = \\ &= \frac{2x^2-4x-68x+2+68+1}{((6+x)^2+1) \cdot ((12-2x)^2+1)} = \frac{2 \cdot (x-1)^2 + 68 \cdot (1-x) + 1}{((6+x)^2+1) \cdot ((12-2x)^2+1)}, \end{aligned}$$

co wobec dodatniości ostatniego wyrażenia dla $x \leq 1$ kończy rozwiązanie zadania.

Sposób III (wymaga znajomości pewnej sztuczki):

Skorzystamy z tego, że $\operatorname{arctg}x$ jest argumentem liczby zespolonej $1+ix$ oraz z faktu, że przy mnożeniu liczb zespolonych ich argumenty się dodają.

Wobec tego $\operatorname{arctg}6 + \operatorname{arctg}12$ jest argumentem liczby

$$(1+6i) \cdot (1+12i) = 1+18i-72 = -71+18i = 71 \cdot \left(-1 + \frac{18}{71} \cdot i\right),$$

natomiast $\operatorname{arctg}7 + \operatorname{arctg}10$ jest argumentem liczby

$$(1+7i) \cdot (1+10i) = 1+17i-70 = -69+17i = 69 \cdot \left(-1 + \frac{17}{69} \cdot i\right).$$

Zatem lewa i prawa strona dowodzonej nierówności są równe odpowiednio argumentom liczb

$$-1 + \frac{18}{71} \cdot i \quad \text{oraz} \quad -1 + \frac{17}{69} \cdot i.$$

Wobec tego dowodzona nierówność jest równoważna nierówności $\frac{18}{71} > \frac{17}{69}$, którą możemy wykazać następująco:

$$\frac{18}{71} > \frac{18}{72} = \frac{1}{4} = \frac{17}{68} > \frac{17}{69}.$$

Uwagi: Ponieważ argumentem liczby zespolonej $-1 + \frac{1}{4} \cdot i = -\left(1 - \frac{1}{4} \cdot i\right)$ jest liczba

$$\pi - \operatorname{arctg}\left(\frac{1}{4}\right) = \pi - \left(\frac{\pi}{2} - \operatorname{arctg}4\right) = \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}4,$$

faktycznie udowodniliśmy nierówności

$$\operatorname{arctg}6 + \operatorname{arctg}12 < \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}4 < \operatorname{arctg}7 + \operatorname{arctg}10.$$

Zwróćmy też uwagę, że postępując podobnie jak powyżej, strony dowodzonej nierówności można zapisać jako:

$$\operatorname{arctg}6 + \operatorname{arctg}12 = \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}\left(\frac{71}{18}\right) = \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}\left(4 - \frac{1}{18}\right)$$

oraz

$$\operatorname{arctg}7 + \operatorname{arctg}10 = \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}\left(\frac{69}{17}\right) = \frac{\pi}{2} + \operatorname{arctg}\left(4 + \frac{1}{17}\right).$$

Metodami podobnymi do powyższych można udowodnić nierówności równoważne danej w zadaniu nierówności:

$$\arctg 12 - \arctg 10 = \arctg\left(\frac{2}{121}\right) < \arctg\left(\frac{2}{86}\right) = \arctg\left(\frac{1}{43}\right) = \arctg 7 - \arctg 6,$$

$$\arctg 12 - \arctg 7 = \arctg\left(\frac{1}{17}\right) = \arctg\left(\frac{4}{68}\right) < \arctg\left(\frac{4}{61}\right) = \arctg 10 - \arctg 6$$

oraz

$$\arctg 12 - \arctg 10 - \arctg 7 + \arctg 6 = \arctg\left(\frac{7}{1041}\right) > 0.$$

715. Udowodnić istnienie liczby rzeczywistej $x \in (0, 2)$ spełniającej nierówność

$$x^{2015} \cdot (x - 2)^{2016} > 1.$$

Rozwiązanie:

Sposób I (dla myślących śmiertelników):

Rozważmy funkcję f określoną wzorem

$$f(x) = x^{2015} \cdot (x - 2)^{2016}.$$

Wówczas jej pochodna wyraża się wzorem

$$f'(x) = 2015 \cdot x^{2014} \cdot (x - 2)^{2016} + 2016 \cdot x^{2015} \cdot (x - 2)^{2015}.$$

Ponieważ

$$f(1) = 1 \quad \text{oraz} \quad f'(1) = 2015 - 2016 = -1 \neq 0,$$

funkcja f osiąga w punkcie 1 wartość 1, która nie jest ekstremum lokalnym (bo $f'(1) \neq 0$). W szczególności nie jest to maksimum lokalne, co oznacza, że funkcja f musi osiągać w pobliżu jedynki także wartość większą od 1.

Sposób II (dla bezmyślnych cudotwórców):

Rozważmy funkcję f określoną wzorem

$$f(x) = x^{2015} \cdot (x - 2)^{2016}.$$

Zamiast wyciągać wnioski na podstawie analizy przebiegu powyższej funkcji, bezmyślnie uczipimy się miejsca, w którym pochodna tej funkcji się zeruje, a sama funkcja osiąga maksimum.

Pochodna funkcji f wyraża się wzorem

$$\begin{aligned} f'(x) &= 2015 \cdot x^{2014} \cdot (x - 2)^{2016} + 2016 \cdot x^{2015} \cdot (x - 2)^{2015} = \\ &= 2015 \cdot x^{2014} \cdot (2 - x)^{2016} - 2016 \cdot x^{2015} \cdot (2 - x)^{2015} = \\ &= x^{2014} \cdot (2 - x)^{2015} \cdot (2015 \cdot (2 - x) - 2016 \cdot x) = x^{2014} \cdot (2 - x)^{2015} \cdot (4030 - 4031 \cdot x). \end{aligned}$$

Zatem na przedziale $(0, 2)$ pochodna funkcji f ma następujący znak:

$$f'(x) \begin{cases} > 0 & \text{dla } x \in \left(0, \frac{4030}{4031}\right) \\ = 0 & \text{dla } x = \frac{4030}{4031} \\ < 0 & \text{dla } x \in \left(\frac{4030}{4031}, 2\right) \end{cases}$$

Oznacza to, że funkcja f osiąga na przedziale $(0, 2)$ największą wartość w punkcie $x = \frac{4030}{4031}$ i wartością tą jest

$$f\left(\frac{4030}{4031}\right) = \left(\frac{4030}{4031}\right)^{2015} \cdot \left(\frac{4032}{4031}\right)^{2016} = \frac{4030^{2015} \cdot 4032^{2016}}{4031^{4031}}.$$

Dla zakończenia rozwiązania wystarczy "tylko" udowodnić nierówność $f\left(\frac{4030}{4031}\right) > 1$. Problem polega na tym, że w rzeczywistości $f\left(\frac{4030}{4031}\right) \approx 1,000124$.

Aby wykazać nierówność $f\left(\frac{4030}{4031}\right) > 1$, należałoby udowodnić, że

$$4030^{2015} \cdot 4032^{2016} > 4031^{4031}, \quad (\clubsuit)$$

co jest praktycznie niewyobrażalne bez użycia komputera, gdyż po obu stronach tej nierówności występują liczby 14534-cyfrowe, a ich iloraz jest w przybliżeniu równy 1,000124.

Cudotwórca przepisałby nierówność (\clubsuit) w postaci

$$(2n)^n \cdot (2n+2)^{n+1} > (2n+1)^{2n+1},$$

gdzie $n = 2015$, a następnie przemnożył ją stronami przez $2n$ otrzymując kolejno nierówności równoważne:

$$\begin{aligned} (2n)^{n+1} \cdot (2n+2)^{n+1} &> (2n+1)^{2n+1} \cdot (2n), \\ ((2n) \cdot (2n+2))^{n+1} &> ((2n+1)^2)^n \cdot (2n+1) \cdot (2n), \\ (4n^2+4n)^{n+1} &> (4n^2+4n+1)^n \cdot (4n^2+2n). \end{aligned} \quad (\diamond)$$

W tym momencie cudotwórca zauważyłby, że po każdej ze stron nierówności (\diamond) znajduje się iloczyn $n+1$ czynników dodatnich. Gdyby sumy czynników po każdej ze stron były równe, większy byłby iloczyn o wszystkich czynnikach równych, czyli iloczyn po lewej stronie nierówności (\diamond) . Tymczasem jest nawet lepiej, gdyż suma czynników po lewej stronie nierówności (\diamond) jest równa

$$(4n^2+4n) \cdot (n+1) = 4n^3 + 8n^2 + 4n,$$

a po prawej jest od niej mniejsza i wynosi

$$(4n^2+4n+1) \cdot n + (4n^2+2n) = 4n^3 + 8n^2 + 3n.$$

Dowód nierówności (\clubsuit) jest więc zakończony.

Uwaga:

Cudotwórca zamiast nierówności (\diamond) udowodniłby nierówność mocniejszą, a mianowicie

$$(4n^2+4n)^{n+1} > (4n^2+4n+1)^n \cdot (4n^2+3n),$$

co prowadzi do wzmocnionej wersji nierówności (\clubsuit) :

$$4030^{2015} \cdot 4032^{2016} > 4031^{4030} \cdot 4031,5,$$

w której iloraz strony lewej do prawej jest w przybliżeniu równy 1,00000000769 (bezpośrednio po przecinku występuje osiem zer). To doprowadziłoby do nierówności

$$f\left(\frac{4030}{4031}\right) > \frac{4031,5}{4031} = 1 + \frac{1}{8062} \approx 1,0001240387,$$

gdymczasem w rzeczywistości

$$f\left(\frac{4030}{4031}\right) \approx 1,0001240463.$$